

Проф. Др. ЈАНКЕС ГОРАН, дипл.маш.инж. – кратка биографија

ЈАНКЕС, ГОРАН (Београд, 1945.), дипломирани инжењер машинства, редовни професор Машинског факултета у Београду у пензији.

У Београду је завршио је основну школу и 6. београдску гимназију, а дипломирао је на Термоенергетском смеру Машинског факултета Универзитета у Београду 1969 год. на предмету „Топлотне турбине“.

На Машинском факултету у Београду почео је да ради 1972.године као студент последипломских студија на радном месту сарадника на Катедри за процесну технику. У звање асистента изабран је 1981. године за предмет „Индустријске пећи“ на Машинском факултету у Београду. Докторску дисертацију одбранио је на Машинском факултету у Београду 1990. године на тему: „Прилог проучавању гасификације југословенских лигнита“ под руководством проф. М. Антића. За доцента је изабран 1992, за ванредног професора 1997, а за редовног професора 2002 године. Ради стручног и научног усавршавања боравио је у Великој Британији, САД, Француској и Холандији.

У току свога рада на Машинском факултету као сарадник, асистент и наставник изводио је наставу из 13 предмета Катедре за процесну технику на свим нивоима студија, а као сарадник држао је вежбе и на предмету „Термодинамика“ (од 1974 до 1978). Матични предмети су му били: „Индустријске пећи“, „Индустријске пећи и котлови“ и „Процесна енергетика“. Био је шеф Катедре за процесну технику Машинског факултета од 1998 до 2002. Пензионисан је 2011.године.

Области научног рада и научно-истраживачка остварења у 40 година истраживања обухвата области: гасификација чврстих горива и биомасе, унапређење енергетске ефикасности пећи и процеса у индустрији, заштита животне средине. Последњих година ради на развоју гасификације биомасе. Реализовао је преко стотину елабората, студија и пројеката везаних за реконструкцију енергетских постројења у индустрији (котларнице, системи за снабдевање топлотном енергијом, компримовани ваздух, пречишћавање димних гасова, биогаз, когенерације), као и студија, стратегија и других докумената за потребе Министарства енергетике Србије.

Дијагностике и предлози мера за побољшање енергетске ефикасности реализовани су после 2000-те године кроз експертске прегледе (енергетски аудити) или верификације пројеката енергетске ефикасности и примене обновљивих извора енергије у преко 200 предузећа у Србији и околним земљама. Посебан допринос је остварио у повезивању научноистраживачких организација и индустрије на пољу унапређења енергетске ефикасности и то: У оснивању Центра за енергетску ефикасност Машинског факултета у Београду (1991, руководилац Центра 1991-1996), Регионалног центра за енергетску ефикасност-Београд (1996, руководилац Центра 1996-2003), Мреже за енергетску ефикасност у индустрији Србије (2002, директор од 2002 до 2014).

Посебно се ангажовао на организацији студија и курсева за образовање инжењера у области енергетске ефикасности као руководилац пројеката сарадње са Норвешком (магистарске заједничке докторске студије за земље западног Балкана, Машински факултет у Београду, ФЕР у Загребу, Машински факултет у Трондхајму, Норвешка и ИФЕ, Норвешка, 2001-2011).

У оквиру Мреже за енергетску ефикасност у индустрији Србије реализовао је 10 кратких курсева за образовање инжењера и три вишедневна курса за енергетске аудиторе у индустрији (Тузла 2009, Београд 2011 и 2013), као и 5 вишедневних курсева из области енергетске ефикасности у индустрији за инжењере и студенте у Скопљу, Сарајеву, Бихачу и Београду, као и за потребе НИС-а (2015). Као наставни материјал и приручник за инжењере издата је публикација „Приручник за побољшање енергетске ефикасности у рационалну употребу енергије у индустрији“ (МФ, Иновациони центар Машинског факултета, децембар 2009) У оквиру Националног програма за енергетску ефикасност Министарства за науку, технолошки и развој Републике Србије (2002-2009) био је директор Националног програма за енергетску ефикасност у индустрији, где је реализовано 52 истраживачка и демонстрациона пројекта.

Члан је главног одбора (од 1993 до 2022) и потпредседник главног одбора Друштва термичара Србије (2002 до 2022), Био је председник организационог одбора на 13 конференција везаних за коришћење енергије у индустрији које су биле у организацији Секције за индустријску енергетику Друштва термичара: „Индустријска енергетика“ 1994, 1996 и 2004, ИЕЕП од 2008 до 2022, СИНТЕРМ 2003, ЕЕФЕА 2016.

Био је члан Удружења за гас Србије, члан СМЕИТС-а (председник секције за процесну технику од 1980-82 и 1997-1998), члан главног одбора Удружења универзитетских наставника и научних

радника Србије (2006 до 2014), члан редакције часописа „ГАС“, Удружења за гас Србије (1999 до 2009) и члан редакције часописа МЕТАЛУРГИЈА, Савеза инжењера металурга Србије (2001 до 2010). и члан програмског или научног одбора на преко 20 других конференција. (Симтерм, Процесинг, ГАС, SPAG, SDEWES).

Регионални је експерт међународних институција у пројектима из области енергетске ефикасности и заштите животне средине, (d'Appolonia, Италија, у Србији и Македонији за ЕБРД, 2010 до 2021, Parsons E&C, САД, 2007-2008, GGF, 2012 до 2017), UNIDO експерт у области Чистије производње и предавач за област енергетске ефикасности на курсевима за експерте чистије производње..

За постигнуте резултате у образовно-педагошком раду добио је награду Удружења универзитетских професора и научника Србије „Проф. Др Војислав К. Стојановић“ 2007 и плакету Машинског факултета 2007. године.

Дописни члан Академије инжењерских наука Србије (АИНС) је од 2012. године.

Поседује пројектантску лиценцу за област термоенергетике, термотехнике, процесне и гасне технике (330 Н47709) и лиценцу енергетског менаџера за област индустријске енергетике (бр. ЕМИ 0079 18).

По одласку у пензију 2011. године до 2017 ради у редовном радном односу у Иновационом центру Машинског факултета у Београду, и даље као самостални консултант и сарадник више фирми и међународних организација које се баве унапређењем енергетске ефикасности у индустрији и применом обновљивих извора.

